

РЕШЕНИЕ

№ 5799

гр. София, 13.09.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 05.09.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря М. Велева, като разгледа дело номер **747** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215 ЗУТ. Образувано е по жалба на „П. – продуцентска, рекламна, информационна и медийна агенция” АД срещу Заповед № РД-18-315 от 06.12.2012г. на Директора на Дирекция „Общински строителен контрол” към Столична община.

В жалбата се твърди, че оспорваната заповед е издадена при допуснати нарушения на процесуалните правила. Констативния акт /КА/ бил съставен без органът да е извършил служебна проверка за установяване на всички факти и обстоятелства, не било съобразено и депозираното срещу КА възражение. Твърди се, че обектът е поставен в съответствие с изрично издадено разрешение, при договорни отношения със собственика на имота. Изложени са и съображения за нарушение на материалноправните разпоредби. Твърди се, че не били налице предпоставките на чл. 57а, ал.1, т. 1 ЗУТ, както и че не може да се приложи разпоредбата на чл. 20 от Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационни и монументално-декоративни елементи на Столична община (Наредбата). Причината е, че чл. 56 ЗУТ не създавал възможност с подзаконов административен акт да се преуреждат валидни облигационни отношения. Моли съдът да отмени оспорената заповед.

Ответникът – Директор на Дирекция „Общински строителен контрол” към СО, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата, по съображения изложени в съпроводителното писмо за изпращане на жалбата. Моли съдът да я отхвърли като неоснователна и недоказана и да потвърди процесната заповед.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт на всички основания по чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното:

Обжалва се подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването. Жалбата, подадена на 20.12.2012г., е в срок, тъй като видно от отбелязването върху процесния административен акт същият, е получен от жалбоподателя на 10.12.2012г. Предвид това съдът приема, че жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество тя е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

От събраните по делото доказателства се установява следното от фактическа страна.

На 20.11.2012г. служители на СО, Дирекция „Общински строителен контрол” са извършили проверка на обект Р. елемент тип „П.”-двустенен, 12кв.м., намиращ се в [населено място], на [улица]– [улица]преди входа на Ю. парк, р-н „Т.”, СО. За проверката е съставен КА № СО-ДОСК-2012-Е14. Посочено е, че обектът е собственост на „П. – П., рекламна, информационна и медийна агенция”, която е и възложител и изпълнител на обекта. Отразено е, че не са представени одобрен проект, разрешение за поставяне и договор за наем. Обектът представлява рекламен елемент тип „П.”, метална конструкция върху бетонов фундамент, с площ приблизително 12 кв. м., с посоченото по-горе разположение. Към КА са приложени ситуация и снимков материал. КА е връчен на представител на жалбоподателя (Н. А.) на 22.11.2012г. Срещу КА е подадено възражение № 130/26.11.2012г. Към същото са приложени Договор от 22.10.1999г., между жалбоподателя и [фирма], разрешение за монтаж № 63/09.10.2000г. и схема за ситуационно разположение на рекламния елемент. В договора е посочено, че страните се договарят съвместно да изграждат и експлоатират система от рекламни елементи, разположени в имоти на [фирма] на територията на Столична община. Договорът е сключен за срок от 10 години. С разрешение за монтаж № 63 от 09.10.2000г. на СО и на [фирма] е разрешено, съгласно одобрените на 03.07.2000г. проекти, изграждането на рекламно – информационни елементи по списък и одобрени места върху предоставени на „Софийски имоти” терени. В списъка към разрешението за монтаж под т. 1 фигурира елемент на [улица]и [улица]. Върху списъка има отбелязване, че към датата на издаване на разрешението за монтаж терените са били в капитала на [фирма]. В разрешението не е посочен срок, за който се предоставя. По делото е представен проект, етап I за рекламно - информационен елемент на [улица]. Върху същият има поставен правоъгълен и кръгъл печат на СО, Архитектура и градоустройство. (л.47)

За установяване компетентността на издателя на акта, по делото е представена Заповед № РД-09-1423/05.12.2012г. на кмета на СО.

По делото е изслушана съдебно – техническа експертиза. От основното и допълнителното заключение на вещото лице, което съдът кредитира изцяло като обосновано и непротиворечащо с останалия доказателствен материал, както и от обясненията на вл в сз от 05.09.2013г. се установяват следните относими към спора факти:

1. Процесният обект представлява двустенна метална конструкция, поставена върху бетонов фундамент близо до метален парапет на съществуващ мост на [улица]почти срещу осевата линия на [улица].

2. За обекта не е съставен акт за публична общинска собственост, тъй като същият е такъв съгласно чл. 56, ал.2 от ЗОС. Обектът не е предоставен за управление на друго

лице.

3. В съз на 23.05.2013г. вл сочи, че процесният имот е на [улица]. Ако същата е продължение на [улица], обектът попада в т.1 от списъка към разрешението за монтаж, а ако не е негово продължение – не попада в този списък. В допълнително заключение вл посочва, че [улица]не е продължение на [улица]и че последният никога не е пресичал [улица].

4. При съпоставка между видяното на място и данните от делото вещото лице е установило, че по местоположение рекламно информационния елемент не съвпада с обекта по т. 1 [улица]/ул. П. К., описан в Списъка към Разрешение за монтаж № 63/09.10.2000г.

5. При извършената проверка в архива при Н. не са намерени и не са предоставени на вещото лице одобрените строителни книжа /преписка, скици, проекти и др./ към Разрешение за монтаж № 63/09.10.2000г. От арх. Р. П. – началник отдел, занимаваща се с подобни съоръжения, на вещото лице е обяснено, че кочаните с разрешения за монтаж от 2000г. и прилежащите към тях одобрени книжа и документи са изчезнали и е невъзможно да бъде направена справка.

Предвид установеното от фактическа страна съдът намира следното от правна страна:

Обжалваната заповед е издадена от компетентен административен орган - Директор на Дирекция” Общински строителен контрол”. Функции да издава заповеди за премахване на обектите по чл. 57 ал.1 ЗУТ на основание чл. 57а, ал.3 ЗУТ са му предоставени със Заповед № РД-09-1423/05.12.2012г. на кмета на Столична община, издадена на основание §1 ал.3 от ДР на ЗУТ.

Заповедта е издадена при спазване на административно-производствените правила и в съответствие с материално-правните разпоредби на закона. Оспорената заповед е издадена на основание чл. 57 ал.1 от ЗУТ. Съгласно чл. 57 ал.1 от ЗУТ върху недвижими имот могат да се поставят рекламни, информационни и монументално-декоративни елементи въз основа на разрешение за поставяне, издадено по ред , установен с наредба на общинския съвет. Безспорно се установи, че за рекламния елемент няма издадено разрешение за поставяне. Представеното Разрешение за монтаж № 63, въз основа на което е поставено рекламното съоръжение, е издадено на основание чл. 197 ал. 1 от З. /отм./ и е ограничено спрямо терени, предоставени на [фирма]. С т.5 от представеното по делото решение № 42 по протокол № 12829.05.2000г. на СОС е утвърден актуализиран устав на [фирма] съгласно приложение №5. Въпреки указаната на жалбоподателя доказателствена тежест с определение на съда от 04.02.2013г. по делото не е доказана идентичност между процесния обект и някои от имотите, предоставени за управление на „Софийски имоти”. Описанията на л. 24 по делото под № 124 терен с площ ок.3100 кв.м., находящ се между [улица]и П. река не съвпада с местоположението на билборда, тъй като видно от СТЕ последният е поставен срещу този терен откъм южната страна на ул. Бяла черква, а не на ъгъла с бул. П. К.. Следователно са налице предпоставките по чл. 57а ал. 1 т. 1 и т. 2 от ЗУТ за премахване на обекта – рекламният обект е поставен въз основа на акт, чието правно основание е отпаднало и без издадено разрешение за поставяне. Липсва и съгласие на собственика на имота – в случая СО, доколкото мястото, където се намира съоръжението е публична общинска собственост, за която не следва да се съставя акт за общинска собственост (чл. 56, ал. 2 от Закона за общинската собственост).

Изложените от жалбоподателя съображения за неуважаване на депозираното

възражение и допуснати нарушения на процесуалните правила са неоснователни. Спазена е процедурата по чл. 57а, ал. 2 ЗУТ. Съставен е КА, които е връчен на жалбоподателя. Предоставена е възможност за депозиране на възражение. Нито пред административния орган, нито пред съда се представиха доказателства за наличието на разрешение за поставяне на рекламното съоръжение и съгласие на собственика на имота, където е разположено съоръжението. Разрешението за монтаж, въз основа на което е поставено рекламното информационно елемент, е издадено на отпаднало правно основание. Установените факти съответстват на правното основание за издаване на оспорената заповед. Заповедта е законосъобразна и следва да бъде оставена в сила.

Поради липса на искане от страна на ответника, разноски по делото не следва да се присъждат.

На основание чл. 215, ал. 7 ЗУТ, решението не подлежи на обжалване.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение – 41-ви състав:

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „П. – продуцентска, рекламна, информационна и медийна агенция” АД срещу Заповед № РД-18-315 от 06.12.2012г. на Директора на Дирекция „Общински строителен контрол” към Столична община.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Административен съдия: